

ORKDAL

MENIGHETSBLAD

Nr. 1

Januar 1967

16. årgang

Bønnen bygger bro

Som kristne har vi et stort privilegium: Vi kan be. Be til Gud som hører og gir. Vi har det privilegium å be alene og «utøse vårt hjerte».

Men sammen med kallet til å gå inn i lønnkammeret og be alene, kalles vi også til felles bønn. Og over denne felles bønn lyser løftet: «Alt det to av eder blir enig å be om, skal gis eder av min Far i himmelen».

I dagene 18.—25. januar 1967 kalles vi til slik felles bønn. Ikke bare her i Norge, men ut over hele jorden. Ikke bare i vår lutherske kirke. Kallet går ut til alle kristne

kirker, protestantiske og katolske. I øst og vest. Og bønnens tema er gitt av Mesteren selv: At de alle må bli ett, forat verden skal tro at du har utsendt meg.

Dette er altså hovedsaken vi skal he om: At de alle må bli ett. Så ofte når mennesker ber, kan de komme i tvil: Er nå dette en bønn etter Guds vilje? Når vår bønn er bønnen om enhet, vet vi at den er det.

Vi skal ikke be om å bli ensartet, ja heller ikke om å bli enige. Men om å bli ett. Om å elske hverandre. Om evne og kraft til «med en sjel å kjempe for evangeliet», som Paulus sier.

Broen som bærer

A oppleve nyttårsskifte er som å stå ved et brofeste eller brohode. Litt kan en nok vite om de aller næreste ting, en skimter et kort stykke frem, men ellers forsvinner brospennet inn i ukjent tåke.

Vi vet ikke mye om hvordan brofeste blir på den annen side. Men likevel er der en bro som bærer:

troens og bønnes himmelbro. Den slår sitt spenn over mørkets avgrunn, over farene som lurer, over syndens og dødens onde virkelighet:

Bønnen i Jesu navn.

Verdlaust vert alt i verda,
Maktaus kvar jordisk ven,
Sjela finn ro og feste
Aleine i himmelen.
Såraste sorg skal stilna,
Mørke til morgen snu,
Bare du trutt vil vandra
På bøna si himmelbru.

Bønnen om enhet har ikke noe mål i seg selv. Målet med bønnen er at Gud skal bli æret. At Guds herlighet og kjærlighet skal bli avdekket. Og bønnen skal dermed føre til at verden kan tro. Det er intet mindre som må og skal være mål for vår bønn.

Ofte ser verden bare en kirke i splitthet og strid. De ser tydeligere det som skiller de kristne enn det som binder dem sammen. Denne Bønneuken for kristen enhet skal være et synlig vitnesbyrd for verden. De skal se — og høre — at det er broer mellom de forskjellige kirker. Og de selv skal få anledning til å gå ut på broen og oppleve at den bærer, og bærer like til Gud. Bønnen for kristen enhet er

(Forts. s. 2).

Inn i 1967

De ensomme

Vi er alt halveis i årets første måned. Nyttårstankene er kommet noe på avstand kanskje. Men la oss allikevel her peke på et par ting:

1. Dette året er et Herrens år. Vi skriver 1967 e. Kristus — Anno Domini. Om dette år gjelder salmisstens ord: I din hånd, Herre, er mine tider. I Guds hånd, i den Allmektiges varetekts.

Bare det kan gi grunnlag for virkelig tillit og trygghet, for den frihet fra frykt som vel alle lengter etter og stunder mot.

2. Dette år er videre et Nådens år. Slik var det i allfall ment fra Guds side. Han kaller oss til møte med seg i Jesu navn, under syndsforlatesens gode gave. — La bare ikke hans nåde bli forgjeves. Det er nyttårets mektige appell.

La det bli stående enda et år, slik var vingårdsmannens bønn for det ufruktbare fikentre. Det er bønnen som er bedt for deg og for meg av ham som lever for å gå i forbønn for oss.

Enda et år skal kanskje de fleste av oss få leve til ende. La oss huske at det er et nådens år. La oss ha det klart at det er et år under hans øye som ser etter frukt — og som har makt til å kalle oss og russte oss til å bære en velsignet frukt, slik apostelen Paulus peker på det i Galaterbrevets kap. 5, v. 22:

Andens frukt er kjærlighet, glede, fred, langmodighet, mildhet, godhet, trofasthet, saktmodighet, avholdenhett.

K.

Fhv. høgskulestyrar

INGVALD FORFANG

døde 18. og ble begravet fra Orkdal kirke 29. desember under stor deltagelse fra slekt og kjente, bygdefolk og tilreisende.

Det er ikke nødvendig her å gjenta detaljer fra hans vita. Vi bare nevner hans gjerning i folkehøyskolen i Norge, hans innsats for og blant bygdeungdom i Sør-Trøndelag og videre ut i henvendt et halvt århundre. Likeså hans tjeneste omrent i samme tidsrom ved orgelet i Orkdal kirke, ved gudstjenesten, i festens og sorgens høytidsstunder.

Vi lyser også her i bladet fred over minnet!

Jeg ser ut over jorden, og over alt finner jeg de ensomme. De har alltid utgjort en tallrik slekt, nu er de fler enn noensinne.

Jeg ser dem i alle andre, fra barn med en blyg ømhetstrang som ingen møter — til oldingene som for lengst er blitt de siste i sin generasjon, og ikke mer har noen som deler deres minner.

Far, du som ser alt, se i barmhjertighet til de ensommes nød. Vakk i deres frosne sinn en fornemmelse av at du er ner, og at du er til, også for dem. Gi oss andre — som har fått oppleve noe av det menneskelige fellesskaps varme — lyst og evne til å bryte isoleringen, om så for bare ett eneste menneske.

Hjelp oss å lære dem å forstå, at også de har en oppgave i det hele tjeneste, at livet venter på deres innsats, at du venter på dem.

Barmhjertighetens Far, hjelp meg som i denne stund kjenner de ensommes nød som min egen, så jeg idag ikke går forbi et eneste menneske, som kan trenge min utstrakte hånd!»

Jeanne Oterdahl
(i «Jag lyfter mine händer).

ET GODT RÅD.

Skal jeg gi de unge et godt råd: Ta nytestamentet med på farten ut i livet! Og skill dere aldri av med det!

Johan Falkberget.

Bønnen bygger bro - -

(Forts. fra s. 1).

ikke og må ikke være en spesiell bønn for noen få, en bestemt uke i året.

Den er — og må være — selve hjerteslaget i vår daglige bønn. En inspirasjon til trofast, daglig bønn skal Bønneuken være. Vi samles til felles bønn om at Guds plan for enhet skal virkelig gjøres når, hvor og hvorledes han selv vil det.

Wilhelm Thronsen.

SIDEN SIST:

En travel julemåned ligger bak, og vi er alt langt ute i januar og det nye år. — Aldersheimen på Fannrem hadde 6. 12 besøk av Orkdal Husmorlag som laget i stand en hyggelig kveld. Det var Luciaoppdrag ledet av fru tannlege Sæther, opplesning av Berit Fossvoll på ekte meldalsmål, interessant lysbilde-reise til Vestlandet og de Britiske øyer ved lektor Hauge. Res. kap. holdt andakt. Orkanger husmorlag hadde en tilsvarende tilstelning på aldersheimen der under ledelse av fru Isdal. Det var innslag av Orkanger skolekor og andakten ble holdt av pastor Olsen. Orgelinngvillesen 11. i Moe kirke ble en lys og god opplevelse med stor oppslutning fra folk i distriktet. Organist Olav Høyem-Husby spilte både før og etter og demonstrerte ikke minst under selve gudstjenesten hva orglet i denne sammenheng kan bety. Orkland mannskor sang til virkningsfull ledssagelse fra orgelet. I offer til formålet kom inn kr. 978. Etterpå var det kirkekaffe på Svorkmo misjonshus for kommunens representanter samt en del andre innbudte bl.a. sokneprest Leergaard og prost Havidal, begge med fruer.

Julegranene i distriktet ble tent før jul, bl.a. på Fannrem den 11. med tale av lektor Meyer, og på Svorkmo den 18. v/ res. kap. Koren. Lysmessen i hovedkirken samme kveld samlet også denne gang stor deltagelse. I kollekt til ungdomsarbeidet ved menighetsrådets unemnd kom inn kr. 502.

Julegudstjenestene i de forskjellige kirker hadde bra tilslutning. Delvis var der ekstra sanginnslag. En oktett under ledelse av lærer H. Mørken sang i hovedkirken julften og 1. juledag. Orkdal mannskor sang samme sted 2. juledag under samme dirigent. Dessuten spilte John Forvemo trumpet 1. dag. I Orkland kirke sang Orkland mannskor 1. juledag, og nyttårvelden sang brødrene Fagerli. — Juletrefestenes tall var legio, la oss her bare nevne sondagsskolens 2 fester i Megården 3. juledag som begge fikk stor tilslutning. På juletrefesten 1. nyttårsdag samme sted var det bra oppslutning spesielt av ungdom. Taler der var Ole Lilleberg.

MENIGHETSBLAD

for Orkdal prestegjeld.

Utgitt av soknerådene i Orkdal.
Kontingent kr. 4,-.

Redaktør:

RES. KAP. EINAR KOREN.

KIRKELIG ARSSTATISTIKK FOR 1966.

Født	152
Døpte	184
Konfirmerte	160
Konfirm. til alters	64
Vigsler	68
Borgerlig vigsel	6
Jordfestede	105
Offer og kollekt	kr. 20 423

OFFRINGER OG KOLLEKTER

I KIRKENE 1966:

Geitastrand	kr. 2957
Orkanger	« 1240
Orkdal	« 11297
Orkland	« 4929

JULENS OFFRINGER

Det var ofringer til flere kristelige og kirkelige formål i julehelgen. I Orkdal kirke: 1. juledag til Det norske Misjonsselsk. kr. 1522, 2. juledag til menighetsarbeidet kr. 294, nyttårsdag til Den norske sjømannsmisjonen kr. 590. I Orkland kirke:

1. juledag til NMS kr. 467, 2. juledag til Menighetsfakultetet kr. 260, nyttårvelden til det nye orgel kr. 426.

I Orkanger kirke: 1. juledag til NMS kr. 598, nyttårsdag til Santalmisjonen kr. 203. I Geitastrand k.: 1. juledag til NMS kr. 290, nyttårsdag til Indremisjonen kr. 167.

PA ARSMØTET

i Orkdal indremisjonsforening 6. 1. ble Egil Amot valgt til formann etter Pauline Bjørkøyli som frabla seg gjenvælgd.

NB! Fremtidige henvendelser om leie av Megården bedehus må rettes til Amot, tlf. Fannrem 1057.

MØTEPLAN

for Misjonssambandet:

17. 1.—22. 1.: Vårliv for., Svorkmo. 31. 1.—4. 2.: Monset forening. 5. 2.: Samskipnadens årsmøte. 7. 2.—12. 2.: Orkanger forening.

KVINNENES VERDENSBØNNEDAG

blir i år fredag 10. februar. Enten en går alene eller en får anledning til å samles i fellesskap, er dagen en oppfordring til kvinner i hele vårt land til å være med i en tjeneste som bygger bro over alle landegrenser.

Konsert

i Orkland kirke 15. januar
kl. 19.30.

Medvirkende

GJØLME MUSIKKORPS
ORKAL MUSIKKORPS
ORKDAL MANNSKOR
ORKDAL AREEIDERKOR

Andakt v. res. kap. Koren.
Ved orgelet:
Organist Steinar Jakobsen.

Ungdomsspalte

Kristus, konge, du regjerer,
All vår styrke er fra deg!
Jomfruson som triumferer,
Lydig gikk du korsets veg.
Med ditt offer vant du seier,
Mørkets makter måtte fly.
Vis oss hvilket håp vi eier,
Gjør din kirke sterk og ny!

Overs. O. Hillestad.

LYSMESSEN 18. 12. ble også i år muliggjort ved innsats fra en hel flokk ungdom. Takk til dere alle som slik var med og fikk det hele til å bli.

INGVALD FORFANG som døde samme kveld bør minnes også her i spalten som den ungdommens venn han var, og fordi han i henvendt 50 år betjente orgelet i Orkland kirke med sitt friske og ungdommelige spill.

SKOLELAGETS juletrefest på gymnasiet ble holdt 19. med stor deltagelse av eldre og yngre. Det var korsang og opplesning, gang om treet og tale av en tidligere elev ved Follo.

JULETREFESTER ellers har det vært en hel del av rundt i distriktet. Sikkert var mange av dere unge med der, noen av dere hjalp vel også til med å få det hele i stand. Kanskje vi her kunne nevne spesielt Tenåringstreffets juletrefest på Svorkmo 7. 1. som samlet over hundre unge fra hele Orkland og ble veldig godt gjennomført under ledelse av Eimund Asbøl, godt hjulpet av Einar Gjønnes m.fl.

NESTE TENÅRINGSTREFF blir onsdag 25. 1.

GUDSTENESTER**15/1, 1. s. e. Kr. Åpenb.**

Orkdal kapell kl. 11:
Kallskap. Olsen.

Orkanger kl. 11: Res. kap. Koren.
Houston kl. 11: S.prest Leergaard.

22/1, septuagesima.

Orkland kl. 11: Olsen. Ofring til
Evangeliet Røst, Etiopia.
Kirkebuss fra Houston kl. 10
over Monset.

Orkdal kapell kl. 11: Koren.
Orkanger kl. 11: Leergaard.

29/1, s. seksagesima.

Orkdal kapell kl. 11: Leergaard.
Orkanger kl. 11: Olsen.
Monset skole kl. 11: Koren.

5/2, Fastelavns.

Orkdal kapell kl. 11: Olsen. Nattv.
Orkanger kl. 11: Koren. Nattv.
Orkland kl. 11: Leergaard. Nattv.

12/2. Orkdal kpl. kl. 11: Koren.
Geitastrand kl. 11: Leergaard.
Avskjedsgudstjeneste.
Svorkmo misj.hus kl. 11: Olsen.

Forandringer kan inn treffen.

Oppfordring til**Bønn om kristen enhet**

I uken 18.—25. januar samles kristne fra alle konfesjoner over hele verden i bønn for kristen enhet. I kirker, bedehus, høyskoler og universiteters kapeller finner kristne sammen for å be Jesu egen bønn: «at de alle må være ett».

Store ting er skjedd innenfor kristenheten i løpet av den siste generasjonen. De kristne kirker har for alvor begynt å spørre om hva som kan gjøres for å hele vår dyptgående splittelse. Selve spørsmålet må oppfattes som et skritt i riktig retning.

Kjærlighet og sannhet markerer Den hellige ånds vei inn i fremtiden. Sannhetskravet minner oss stadig om at tilsynelatende uovervinnelige hindringer ligger foran oss. Ingen kirke hverken kan eller vil gi avkall på dyrt kjøpt sannhet. En slik ekumenikk står ingen av oss for. Men i kjærlighet er vi alle villige til å lytte og til å yte bidrag for å fjerne hindringer som ikke lenger tjener Guds Rike.

Den kristne tro står overfor en tiltakende religiøs likegyldighet, såvel

Når gudene tjener penger - -

(Forts. fra s. 3).

eneste sanne Gud, så finner det seg andre guder og andre religionsformer.

Men var det egentlig noen god byttehandel? Hvilke av livets store spørsmål kan de nye guder og den nye religion gi svar på? Og disse nye gudene er ikke de vanlige, dødelege mennesker, fikst dusjet med massemedienes PR-spray? Hva har disse gjort som kvalifiserer dem til tusener av tenåringers fan-dyrkelse og tilbedelse? Det eneste jeg i øyeblikket kan se er at de har vært smarte nok til å forstå hva man i dag skal gjøre for å tjene penger som gress. Hva blir det så igjen av popreligionen? Tilbake blir en stemningsbølge og massepsykose som hverken er til å leve eller dø på. Og da kan jeg komme til selve saken: Jesus Kristus kan gi noe både å leve å dø på. Han sier: Jeg er Veien, Sannheten og Livet, og han vet hva han snakker om, for han har med sitt liv, sin død og oppstandelsen virkelig vist at han vil gjøre noe for deg. Han alene fortjener din tilbedelse, din tjeneste, ja hele ditt unge liv.

Fra skoleavisen «Good News».

*

Uten at en behøver å avsi noen dom over popmusikken i sin alminnelighet er det vel i høy grad en nødvendighet at en tenker over den dypere sammenheng som ovenstående innlegg peker på, og som så lett kan utarte og utnyttes komersielt.

som en økende bevisst vantro. Heller ikke må vi overse det faktum at de kristne kirker står overfor andre levende religioner med millioner av tilhengere. Alle disse mektige utfordringer kaller på våre samlede krefter. For en splittet, defaitistisk kristendom er dette en trusel, men for en sann tro en rik oppgave.

De kristnes innbyrdes kjærlighet er evangeliets anbefaling i en splittet verden. Vi sier at vi elsker Gud. La oss også i gjerning og sannhet vise at vi elsker hverandre. Det kan skje om vi søker sammen og lærer hverandre å kjenne. Den ene Far, den ene Herre og Frelser og den ene og samme Ånd gir grunnlaget for vårt håp og vår bønn, «at vi alle må være ett, for at verden kan tro». (Joh. 17, 20-21).

SLEKTERS GANG**Døpte****Orkland.**

26/12: Roar Jonny Strøm.

Orkdal.

27/11: June Berg, Turid Muhle

11/12: Kari Opøien, Berit Blåsmo

26/12: Tor Arne Rønning
Britt Laila Djupdal
Lene Melby.

Orkanger.

18/12: Rolf Magne Garberg
Anne Karen Løkken
Anne Mælen

25/12: John Åge Eriksen

26/12: Ketil Enoksen
Ingrid Karlsen.

Geitastrand.

25/12: Johan Gustav Myrvoll
Gunhild Ingeborg Husdal.

Vigde**Orkland.**

10/12: Eimund Asbøl og Mary Anne Jakobsen (Havstein, Byåsen)

28/12: Odd Einride Bredesen og Ingrid Birgit Bergum (Løkken kapell)

30/12: Kjell Inge Asbøll og Gidsken Johanne Sellæg (Ranem, Overhalla).

Orkdal.

17/12: Magne Møkkelgård og Marit Klungervik

28/12: Magne Dønnem og Ingrid Oddbjørg Bysting

30/12: Odd Forve og Kjersti Sundby

31/12: John Andreas Kjelstad og Solveig Engen.

Orkanger.

21/12: Hans Thorbjørn Tofte og Hanna Marie Leknes.

Døde**Orkland.**

17/11: Karen E. Houston, f. 1883
(d. Orkdal aldersheim)

3/12: Gunhild Staveli, f. 1872

Orkdal.

18/12: Carl Ingvald Forfang, f. 1873

27/12: Johanna Stubban, f. Dønnem,
1885.

31/12: Marit Lineggen, f. 1904.

Orkanger.

6/12: Martin Brandli, f. 1902

24/12: Karen O. Røhmesmo, f. 1871.

Geitastrand.

6/12: Martin Isdal, f. 1895.